

milyen egyház kebelében“, mert a szép az emberiséget „az általános emberi boldogságért való közös együttmunkálkodásra ébreszti.“

Ez az elméleti meggyőződése vezette kulturpolitikai munkálkodásában és egyéniségét kifejlesztő gyűjtő tevékenységében is : szubjektívitásának kifolyása volt mindegyik. Barátainak nézte a művészeket, munkatársainak a szép kultuszában, s mikor műalkotásokkal vette körül magát, akkor is kulturpropagandára gondolt, a közvetlen környezetében állítván oltárt azoknak az ideáloknak, melyeket egész nyilvános működésében szolgált.

A költőt gyűjtése harmoniák zengésére ihlette, — a kulturpolitikus véle belső meggyőződését igazolta.

Dr. Lázár Béla.